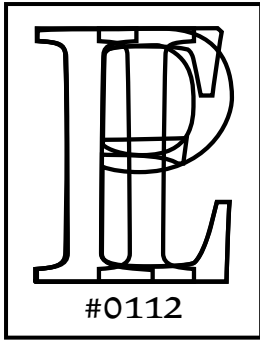

ex libris /-\ pile

Gunk Bukolika 2024

Filed under: GUNK
Available at: <https://pile.sdfs.cz/item/112>

GUNK

GUNK

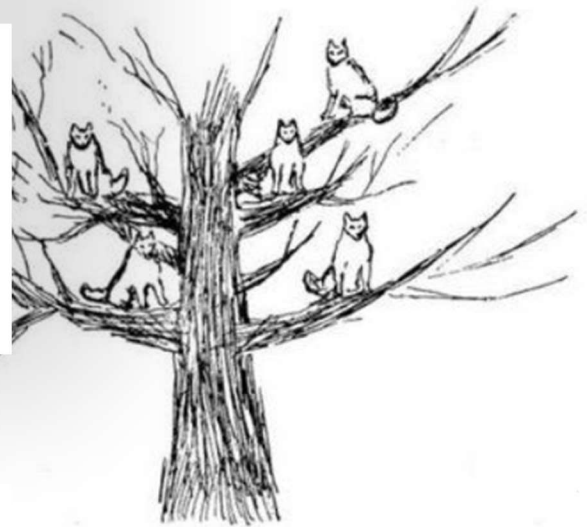
GUNK

No sooner does Freud discover the greatest art of the unconscious, this art of molecular multiplicities, than we find him tirelessly at work bringing back molar unities, reverting to his familiar themes of *the father*, *the penis*, *the vagina*, *Castration with a capital C...* (On the verge of discovering a rhizome, Freud always returns to mere roots.)

Becoming is a rhizome, not a classificatory or genealogical tree. Becoming is certainly not imitating, or identifying with something; neither is it regressing-progressing; neither is it corresponding, establishing corresponding relations; neither is it producing, producing a filiation or producing through filiation. Becoming is a verb with a consistency all its own; it does not reduce to, or lead back to, "appearing," "being," "equaling," or "producing."

Memories of a Sorcerer, I. A becoming-animal always involves a pack, a band, a population, a peopling, in short, a multiplicity. We sorcerers have always known that.

Memories of a Sorcerer, III. Exclusive importance should not be attached to becomings-animal. Rather, they are segments occupying a median region. On the near side, we encounter becomings-woman, becomings-child (becoming-woman, more than any other becoming, possesses a special introductory power; it is not so much that women are witches, but that sorcery proceeds by way of this becoming-woman). On the far side, we find becomings-elementary, -cellular, -molecular, and even becomings-imperceptible. Toward what void does the witch's broom lead? And where is Moby-Dick leading Ahab so silently?

If the experimentation with drugs has left its mark on everyone, even nonusers, it is because it changed the perceptive coordinates of space-time and introduced us to a universe of microperceptions in which becomings-molecular take over where becomings-animal leave off.

Tělesný život je opravdu těžký. Plně se ztotožnit s živočišností vlastního těla se může zdát bláznivé. Tělo je nedokonalá a křehká entita, náchylná k tisíci a jednomu poškození, k jízvám i pohrdání druhých, podléhající nemocem, úpadku a smr-

STÁVAT SE ZVÍŘETEM

▼ 19

ti. A hmotný svět, jež naše tělo obývá, je sotva příjemné místo. Chvějivá krása této biosféry se přímo ježí trny: šlechtnost a hojnost se často jeví jako nepatrné ingredience ve srovnání s převahou predátorských sklonů, náhlých bolestí a mučivých ztrát. Tělesně zapuštění v hlubinách této kakofonické hojnosti forem obvykle nedokážeme ani předvídat, co se skrývá za blízkým balvanem, natož abychom získali dostatečný odstup k prozkoumání a pochopení celkového fungování tohoto světa. Zkrátka ho nemůžeme dostat pod kontrolu. Na jedno ucho jsme přestali slyšet, v druhém nám to řinčí, jako když se rozsypou lžíce. Naše manželka se zamiluje do někoho jiného, zatímco naše malé dítě dostane prudkou horečku, s níž si žádný doktor neví rady. Všude venku jsou tvorové, kteří nás mohou sežrat, a nakonec nás sežerou. Není tedy divu, že kdykoli můžeme, raději se z reality stahujeme, představujeme si, že se nacházíme v teoretických prostorech méně zatížených nejistotou, a vymýšlíme si dimenze, které se dají lépe vypočítat a kontrolovat. Blaženě unikáme do krajin, jež nám zprostředkovávají stroje, a nabídneme se každé technologii, která slibuje, že všední schopnosti našeho těla nějak vylepší. A samozřejmě, čas od času se zapojíme i do tohoto pozemského světa, *pokud ovšem víme, že to není poslední instance*, pokud jsme přesvědčení, že tu nezůstaneme trčet.